

„Aroint thee, witch!“ the rump-fed ronyon cried. („Macbeth“)
„Къш, вешице!“ – нададе вик негодницата тъста.
(„Макбет“)

Изследователят на Шекспир Халиуел посочва думата като „gynt“ и ѝ посвещава цяла колонка, без да стига до каквото и да било задоволително заключение. Аз мисля, че това е просто старата дума „gynt“ или „wrynt“, вариант на „writhe“, което означава „извивам“ или „душа“, като в израза „Да се задушиш дано!“, което е било доста често срещано проклятие. Самият Халиуел дава на „wreint“ значението „awry“ (крив, изкривен), а на „wreith destordre“ – „извивам, усуквам“ („Hollyband's Dictionarie“, 1593 г.). В наши дни най-често срещаното проклятие сред английските цигани е: „Beng tasser tute!“ („Дявол да те удуши!“) – буквально „да те усуче“, което е и точен превод на „wrinthe“ или „gynt“.

„The gode man to hys cage can goo
And wrythed the pye's neck yn to.“ („MS. Cantab.“ ap. H.)

„Човечецът добър в кафеза си се вмъква,
на свраката врата извива и вътре я намъква“
(Ръкопис от Кеймбридж).

„Rynt“ може да означава „изчезвам“, в смисъл на „пръждосвам се“, „измъквам се“, както казват в Америка.

„Онези, дето като вещица ще те горят, въглищата си ще изхабят“.

„Не говори за вещици в петъчен ден“.

„Твърде чуден вид имаш, че от вещици да се плашиш“.

„Вещиците са най-склонни към изповед в петък“.

„Сабатът на вещиците е в петък“.

„Прегръща го като дявол вещица“.

„Черна като вещица“.